

Evvel Allah âhir Allah
Andan ulu gelmemiştir
Hak Muhammed'den sevgili
Hakkın kulu gelmemiştir

... gibi dini, tasavvufi dörtlüklerden oluşan bu ciddi emek ürünü araştırmamızın ardından ise, Abdurrahman Güzel'in, Kaygusuz Abdal'a ait bilinmeyen Çağatayca bir gazel hakkındaki değerli tesbit çalışması gelmektedir.

Osman Horata'nın, Yunus Emre'nin Risaletü'n-Nushiyye mesnevisini çeşitli yönleriyle tanıtan muhtevalı yazısını, Mustafa İsen'in, "Divanlarda Heceyle Yazılmış Şiirler" adını taşıyan tesbit çalışması ve onu da Metin Karadağ'ın, Folklor ve Edebiyat'ın karşılıklı olarak etkileşmelerini ve uyarlanmalarını konu edinen yazısı izlemektedir.

Doğan Kaya, "Sivas yöresi âşıklarında rüya sonrası âşık olma" bahsini, detaylı bir platformda ele alırken; Cemal Kurnaz:

"Yunus kendini tenkid ettiği müstakil şiirlerinde daha açık ve ayrıntılı konuşur: Ey bana iyi diyen! Ben herkesten kötüyüm. O kadar suçluyum ki, suçlular benden daha iyidir" tarzındaki tesbitleriyle, "Yunus Emre'de Tenkid" başlıklı yazısını sunar.

Mefkure Mollova'nın, Kaygusuz Abdal'ın Kaz şathiyesindeki ve Codex Cumanikus'un bir bilmecesindeki sembolik kazdan söz eden araştırma yazısından sonra, İsa Özkan'ın, "Türkçe ve Latince Bir Nasreddin Hoca Mecmuası" isimli arşive dayalı incelemesi gelir.

Saim Sakaoğlu'nun, "İmparatorluk Dönemi Saz Şairlerinin İstanbul'a Bakışları"nı, örneklerle gösteren tesbit çalışmasını; Sadık Tural'ın, Edebiyat biliminin önemli bir cephesini, dalmı teşkil eden edebiyat sosyolojisi etrafındaki görüşlerini konu edinen, mukayeseli araştırması izler. Burada, sayın Tural'ın:

"Sosyoloji, sosyal yapının gerçeklerini araştırıyordu. Edebiyat bilimi, edebî eserlerdeki gerçeğimsiyi araştırıyor. Evvelâ burada ayrılıyor yolları. Edebî gerçek, hayatın gerçeğinden az çok farklıdır. Hayatın gerçeği, içbükey ve dışbükey aynalar gibi, şiirin gerçeği ise, sadece sanatkârâne yaratımla sınırlı, bir gerçeğimsi özel bir yapı" tarzındaki ilgi çekici tesbitleri, edebiyat sosyolojisi açısından detaylı bir dikkatin ürünü olarak değerlendirilmek durumundadır.

Fikret Türkmen, "Dede Korkut Hikayelerinin Anadolu ve Rumeli'de Yaşayan Kolları" adını taşıyan makalesinde; "Dede Korkut Hikayelerinden bazılarının, Türk dünyası sözlü geleneği içinde yaşamaya devam ettiğine, bazı kolların destanî özelliğini muhafaza etmekle birlikte zayıflayan, bir bakıma, özet haline gelen bir başka yaşama şekli kazandığına" temasla, bu şekilde yaşayan bir metni incelemesine konu edinmiştir.

Nihayet, Dursun Yıldırım, "Köktürklerde Kağanlık Süreci: Kaldırma, Kötürme ve Oturma" başlıklı kaynaklara dayalı araştırmasında:

"... Türk hayatında kağan olma süreci üç işlem içinde tamamlanır. Biz bu sürecin üç işleminde tamamlandığını, yazılarda geçen üç farklı fiilin ifade ettiği durumlardan anlıyoruz."

dedikten sonra, Orhun Yazıtları'ndan örnekler vererek konuyu açıklığa kavuşturur.

Bu ciddi, emek ürünü etüdleri takiben yer alan eser tanıtım yazılarıyla birlikte, bir bütün olarak "Prof. Dr. Şükrü ELÇİN'e Armağan" kitabı; Türk kültür ve edebiyat dünyasının araştırmacılarının olduğu kadar, meraklılarının da ilgisini çekecek ve -kanaatimizce-takdirlerine mazhar

olacak değerde bir çalışmadır. Hoca kadri bilmenin genç arkadaşlara örnek olacağını ümid eder şükrü Hoca'ya tekrar uzun ve sağlıklı ömür dilerim.

PROF. DR. ÖNDER GÖÇGÜN